

Lesninger 2. søndag i advent (år C)

1. lesning Bar 5,1–9

Gud skal åpenbare din prakt

Jerusalem! Ta av deg dine sørgeklær og ikle deg det herlige skrud som Gud har gitt deg til evig tid. Kle deg i rettferdig-hetens kappe som er gitt deg av Gud, og la Den Eviges herlighet være diademmet på ditt hode. For Gud skal åpenbare din prakt for alle land på jorden. Og Gud vil til evig tid gi deg navnet «Rettferdig Fred» og «Gudfryktig Herlighet».

Stå opp, Jerusalem, og still deg på høyden. Rett blikket mot øst og se dine barn samle seg fra vest og øst, på Den Helliges bud, glade over at Gud har kommet dem ihu. Til fots forlot de deg, drevet av fiender. Men Gud skal føre dem tilbake, båret med ære, som på en kongestol. For Gud har befalt at hvert høye fjell og hver haug skal jevnes, hver dal skal heves og bli flat mark, så Israel trygt kan vandre i Guds herlighet.

Skogene og hvert velluktende tre skal gi Israel skygge på Guds befaling. For Gud skal lede det jublende Israel i lyset av sin herlighet med den miskunn og rettferd som kommer fra ham.

Omkved: Herren har gjort store ting mot oss, og vi ble fulle av glede.

Da Herren førte Sions fanger hjem,
var vi som drømmende.
Vår munn var full av latter,
vår tunge sang av fryd.

Da het det blant folkene:
«Store ting har Herren gjort for dem.»
Ja, Herren har gjort store ting med oss,
og vi ble fulle av glede.

Herre, la våre fanger strømme tilbake
som bekker over et uttørret land.
De som sår med tårer,
skal høste med frydesang.

Gråtende går de av sted
for å så sin sæd.
Jublende vender de hjem
og bærer fulle nek.

2. lesning Fil 1,4–6. 8–11

Måtte dere være rene og plettfrie frem til Kristi dag

Brødre, hver gang jeg minnes dere i mine bønner, for å gå i forbønn for dere alle, er det med glede og med takk til min Gud; for jeg må da tenke på hvordan dere har sluttet opp om forkynnelsen av Evangeliet, like fra den første dag og til nå. Og så er jeg samtidig viss på at han som har begynt så god en gjerning blant dere, også vil føre den til ende, like frem til Kristi Jesu dag.

Ja, Gud er vitne på hvor meget jeg holder av dere, med den inderligste Kristi kjærlighet! Og dette er min bønn: At den kjærlighet dere har, stadig må vokse seg større, og føre dere frem til den erkjennelse og den innsikt som gir dere evne til å skjelne de virkelige verdier, slik at Kristi dag finner dere rene og plettfrie, og lar dere høste den fulle frukt av den rettferdighet, som Jesus Kristus virker i oss – Gud til lov og pris.

Halleluja Luk 3,4–6

Halleluja.

Gjør veien klar for Herren, jevn stiene ut for ham.
Alt som lever skal få se Guds frelse.

Halleluja.

Evangelium Luk 3,1–6

Alt som lever, skal se Guds frelse

Det var i det femtende år av Caesar Tiberius' regjering, mens Pontius Pilatus var guvernør i Judea og Herodes landsfyrste i Galilea, hans bror Filip i Iturea og Trakonitis, Lysanias landsfyrste i Abilene, og Annas og Kaifas var yppersteprester – da talte Gud til Johannes, Sakarias' sønn, ute i ødemarken.

Og han drog omkring i hele landet ved Jordan og forkynte at folket måtte vende om og la seg døpe, for å få tilgivelse for sine synder, slik som det står skrevet i boken med profeten Jesajas ord:

«En røst roper i ødemarken: Gjør veien klar for Herren, jevn stiene ut for ham! Hver dal skal fylles, hvert fjell, hver ås skal slettes, hver krokete vei skal rettes ut, hver ulendt sti bli jevn. Og alt som lever skal få se Guds frelse.»